

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. XII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710990320/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Elleve Aar gammel kom Paludan-Müller i Odense Latinskole. Om hans Skolegang er intet bekendt, men han var under sin Opvæxt jævnlig syg, led allerede dengang af Nervositet og mørke Stemninger, som han gav Udtryk i Vers. Han blev Student med 2den Karakter i Aaret 1828, samme Aar som H. C. Andersen, og tog nu efter Faderens Ønske fat paa et Brødstudium. Han valgte Jura, men Faget interesserede ham ikke synderligt. Helten i „Danserinden“ (skrevet 1832), den unge Grey Charles, studerer Jura, men er næppe trængt videre dybt ind i Videnskaben: „tidt bringer jus naturæ ham i Vaanden, og aldrig fik med Folket han Bugt“; hedder det spøgende om ham. Det har vel nok passet paa Paludan-Müller selv. Juridisk Embedsexamen tog han efter syv Aars Forløb, i 1835, med 2den Karakter, men han gjorde aldrig Brug af sin Examen som Adkomst til nogen Stilling eller Embede. I „Adam Homo“ morer det ham af og til at lægge Juridisk Specialkundskab for Dagen, men mere blev det ikke til.

Som ung Student skal Paludan-Müller have været overordentlig indtagende. „Med sin slanke Ynglingskikkelse, sine ædle og fine Ansigtstræk, fyrige og dybtliggende mørkeblaa Øjne og lysebrune, krøllede Haar var han ikke ilde set af det andet Kjøen; desuden auede man, at der i denne Yngling boede mere end i de fleste“ (Julius Lange). Han var en yndet Selskabsmand, en ivrig Danser og Løve paa Ballerne i København og hjemme i Provinsen. En Dame, som flere Aar efter hans Død har nedskrevet sine Erindringer om ham, siger, at han i sine første Studenteraar var „sprudlende af Liv og Munterhed, forkjælet af alle gamle Damer i Odense By, beundret af og forelsket i alle de unge Piger, engang imellem forlovet lidt med en eller anden, fra Høns fløj op til Høns fløj ned“. Han kunde, naar det kom over ham, være overgiven indtil Kaadhed og foretage sig allehaande Ting, der dengang ansaas for at være paa Grænsen af det sømmelige. Engang, fortælles der, morede det ham paa et Klubbøl i Aarhus at gøre saa stormende Kur til en ung Købmandsfrue, at Manden, „som lignede en Bulbider“, blev rasende jaloux, og hans Fader Biskoppen skal ved en anden Lejlighed have faaet skriftlig Anmodning om at holde sin Søn i Ave.

Men Kaadheden og Munterheden var kun én Side af hans Væsen, selvom det vel var den, som Omgivelserne mest fik at se; hans Brev og Digterværker fra den Tid viser en helt anden. Man ser, at han har haft melankolske Øjeblikke, har kendt til mismodige Stemninger og mørke Tanker, til Utilfredshed med sig selv og Lede ved Livet. Man læse følgende Brev, han i sit 21de Aar skrev til sin Slægtning Fru Andrea Hansteen, gift med Astronomen Professor Christian Hansteen i Norge:

„Alvorlig ialt, mit Skib gaar ingen jevn Gang; tidt ligger det maustodt og tidt gaar det for saa fulde Seil og med saa stærke Vinde, over brusende Bølger rundt omkring af mørke Skyer og knitrende Lyn og rullende Torden at jeg ikke meer formaaer at holde Roret eller styre Seilene, men leder det